

[Hans Nielsen.]

hørende under Københavns Kommune; den maa altsaa være paalidelig. Jeg vil gerne nævne nogle Tal, som er meget interessante, fra denne Bog.

Ifølge denne Bog findes der her i Hovedstaden 854 Direktører, der har en samlet Indtægt paa 20 Mill. Kr., hvilket giver 23 500 Kr. til hver Direktør gennemsnitlig; nogle har selvfølgelig meget mere, andre mindre. Deres samlede Formue var 116 Mill. Kr. Der findes 1 179 Fabrikanter, der har en Indtægt af 11 Mill. Kr. Det giver kun 9 200 Kr. i Gennemsnit, saa Fabrikanterne er betydeligt daarligere stillet end Direktørerne. Fabrikanternes Formue er 65 Mill. Kr., de er altsaa ogsaa fattigere end Direktørerne. Der findes 2 396 Grosserere med en Indtægt paa 28 Mill. Kr., hvilket giver 11 700 Kr. pr. Grosserer. Deres Formue var 218 Mill. Kr. Der findes endelig 386 Sagførere med en Indtægt paa 7 Mill. Kr., hvilket givet 18 000 Kr. pr. Sagfører. Deres Formue var 39 Mill. Kr. Tilsammen ejer disse Fabrikanter, Grosserere og Direktører 438 Mill. Kr.

Samtidig findes der i Skattebogen Oplysninger om, at erhvervsløse Mænd og Kvinder ejer 748 Mill. Kr. De angives udtrykkelig i Skattebogen som erhvervsløse, det er naturligvis ikke dem, der demonstrerer paa Gaden, det er ikke arbejdsløse paa den Façon, men det er Rentierfolk, som lever af deres Penge, og de ejer, som sagt, 748 Mill. Kr.

I alt falder der 1 186 Mill. Kr. paa disse forholdsvis faa Personer.

Nu er det ærede Medlem i een Verden, og nu vil jeg bringe det ærede Medlem ned i en anden Verden. Der finder han 1 392 Bagersvende, der har en gennemsnitlig Indtægt af 2 400 Kr. Deres Formue er 395 Kr. pr. Bagersvend. Der findes 4 200 Snedkere med en Gennemsnitløn af 2 800 Kr. og en Gennemsnitsformue paa 800 Kr., og der findes 23 500 Arbejds mænd med en gennemsnitlig Indtægt af 2 500 Kr. og en gennemsnitlig Formue paa 236 Kr.

Det ærede Medlem kan se, at der er nøjagtigt lige saa mange Snedkersvende her i København, som der er Direktører, Fabrikanter, Grosserere og Sagførere, nemlig 4 200—4 300; men den ene Part ejer tilsammen 3½ Mill. Kr., den anden Part ejer 438 Mill. Kr. Her kan det ærede Medlem se de to Verdener, de er ganske lette at faa Øje paa begge to, og det er en ganske anden Forklaring end den, det ærede Medlem giver paa sine Møder, hvor

han vil give Befolkningen det Indtryk, at det er de to Verdener, som han taler om, der skiller Menneskene fra hinanden. Nej, det er det i Sandhed ikke, deri har det ærede Medlem fuldstændig Uret.

Det ærede Medlem taler ogsaa saa meget paa disse Møder om Tilpasning og Nødvendigheden af, at Arbejderne gaar ned med deres Lønninger. Jeg maa sige, at jeg beundrer de Arbejdere, som stemte i Gaar og frivilligt ved Afstemningen gav Afkald paa en Del af deres Løn. Det var ganske vist ikke nogen stor Del af deres Løn, de gav Afkald paa, men deres Løn var heller ikke stor i Forvejen i Forhold til de Indtægter, jeg her har nævnt.

I Stedet for at rase imod Organisationerne og Fagforeningerne skulde det ærede Medlem vende sig mod andre Personer her i Samfundet. Jeg vil nu, for at det ærede Medlem kan komme paa den rette Vej, oplæse, hvad en enkelt Mand her i Landet har hævet til sit private Forbrug af sin Forretning i Løbet af 11 Aar. Det ærede Medlem vil da se, at han har en helt forkert Adresse, naar han taler om at spænde Livremmen ind, om at gaa ned med Lønningerne.

Vedkommende Mand hævdede i Aaret 1917 til sit private Forbrug 167 000 Kr., i 1918 til sit private Forbrug 238 000 Kr., i 1919 471 000 Kr., i 1920 579 000 Kr., i 1921 — nu begynder han altsaa at tilpasse sig — 257 000 Kr., i 1922 186 000 Kr.... (Fraenkel: Hvad gjorde han med alle disse Penge?) ... Han aad og drak og morede sig for dem, antagelig. I 1923 hævdede han 121 000 Kr., i 1924 133 000 Kr., i 1925 114 000 Kr., i 1926 gav hans Forretning et Underskud paa 132 000 Kr., men han hævdede alligevel 114 000 Kr. til sig selv. I 1927 gav hans Forretning et Underskud paa 100 000 Kr., og da hævdede han alligevel 101 000 Kr. til sig selv. I 1928 steg hans Underskud til 153 000 Kr., nu kunde han ikke faa mere end 63 000 Kr. I Begyndelsen af 1929 skyndte han sig at hæve 29 000 Kr., men saa kappede man Hovedet af ham, og nu betaler Staten ¼ Mill. Kr. for denne Mand, det er et Underskud, som han efterlod sig, da han flygtede ud af Landet.

Jeg har aldrig været ondsindet overfor andre Samfundsborgere, jeg kan godt taale at se, at Folk, om de er dygtige, dygtige Landmænd, dygtige Industrimænd eller dygtige Grosserere, tjener en ordentlig Løn. Jeg erkender, at der er Mænd, som man maa betale en høj Pris for, hvis man vil beholde dem i Virksomheden. Men det